

Sygnatura akt III U 630/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 02-04-2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 02-04-2015 r. w Koninie

sprawy **P. G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o dalszą rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania **P. G.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 22-05-2014r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje P. G. prawo do dalszej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres do dnia 30 kwietnia 2017r. począwszy od daty wstrzymania wypłaty świadczenia

Sygnatura akt III U 630/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 maja 2014 r. znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił P. G. prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 08.05.2014 r., która nie stwierdziła u wnioskodawcy stanu niezdolności do pracy, wobec czego przyznane okresowo prawo do świadczenia rentowego do dnia 31.03.2014 r. ustaje z dniem 1.04.2014 r.

Odwołanie od decyzji złożył P. G. wskazując, że jest ona dla niego bardzo krzywdząca, gdyż od 2008 r. jest osobą o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności i może jedynie pracować przy pracach lekkich, na poziomie „zero” w warunkach pracy chronionej. Podał również, że był przez organ rentowy uznawany za osobę częściową niezdolną do pracy do dnia 31.03.2014 r. i jego stan zdrowia się nie uległ poprawie po tej dacie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

P. G., ur. (...) W okresie 2006/2007 był zatrudniony jako piekarz a od 8.09.2007 r. był osobą bezrobotną. Decyzją z dnia 30.04.2009 r. (znak : (...)) miał przyznaną od 12.12.2008 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, której prawo zostało przedłużone do dnia 31.03.2014 r. (dowód : akta ZUS – k.9-21, 43, 124).

Od 28.10.2008 r. odwołujący posiada orzeczony do dnia 31.01.2016 r. umiarkowany stopień niepełnosprawności (dowód : akta sprawy – k.14).

W dniu 4.02.2014 r. P. G. złożył wniosek o ustalenie dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, oświadczając, że aktualnie jest osobą niepracującą.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 27.02.2014 r. P. G. nie został uznany za osobę niezdolną do pracy. W związku z wniesieniem sprzeciwu, Komisja Lekarska ZUS z dnia 8.05.2014 r. uznała, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS stanowiło uzasadnienie wydania zaskarżonej decyzji.

(dowód : akta ZUS – k.161-166).

Po wniesieniu odwołania, z uwagi na konieczność dokonania oceny stanu zdrowia wnioskodawcy w kontekście niezdolności do pracy, Sąd na podstawie art. 278 k.p.c. dopuścił dowód ze opinii biegłych lekarzy sądowych neurologa Z. R., psychiatry D. J. oraz psychologa J. G. na okoliczność czy odwołujący jest niezdolny do pracy, czy ewentualna niezdolność ma charakter całkowity czy częściowy.

We wspólnej opinii biegli rozpoznali u odwołującego umiarkowany zanik podkorowy obu półkul mózgu (aktualnie bez klinicznych objawów ogniskowych z zakresu mózgowia) padaczkę rzadkimi napadami o morfologii napadów toniczno – klonicznych oraz organiczne zaburzenia zachowania i emocji u osoby z upośledzeniem umysłowym lekkim i padaczką.

W oparciu o powyższe rozpoznania biegli wskazali, że odwołujący nie może wykonywać prac na wysokości, na rusztowaniach czy prac wymagających obsługiwanie niebezpiecznych maszyn i nie może pracować w pobliżu zbiorników wodnych. Może natomiast pracować na poziomie „zero”. Również mimo dolegliwości psychicznych odwołujący może wykonywać proste prace fizyczne. Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłych, albowiem wnioski dotychczasowej opinii

nie były jednoznaczne co do tego czy P. G. jest zdolny do wykonywania pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami tj. pracy piekarza. Na podstawie opinii uzupełniającej Sąd ustalił, że P. G. jest na okres 5 lat (od dnia 30.04.2012 r.) częściowo niezdolny do pracy i z uwagi na schorzenia neurologiczne oraz psychiatryczne nie może wykonywać pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami piekarza.

(dowód : k.20-22, 34,39 akt)

Pozwany organ rentowy nie wniósł zastrzeżeń do opinii biegłych. (k.44 akt sprawy)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS, przedłożonych do sprawy a także na podstawie opinii biegłych sądowych : neurologa Z. R., psychiatry D. J. oraz psychologa J. G..

Wartość dowodowa dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu i nie była również kwestionowana przez strony.

Sąd uznał opinię biegłych za jasną, przekonującą, wyczerpującą oraz w pełni przydatną do rozstrzygnięcia sprawy. Opinia ta sporządzona bowiem została przez specjalistów posiadających gruntowną wiedzę medyczną, a także doświadczenie zawodowe. Nadto przy sporządzaniu opinii biegli uwzględniły dokumentację medyczną oraz przeprowadzili bezpośrednie badanie odwołującego. Wobec kategoriycznych i jasnych wniosków opinii biegłych Sąd uznał, że nie zachodziła potrzeba powołania innych biegłych z tych samych specjalności, w szczególności, że żadna ze stron nie składała zastrzeżeń do opinii biegłych.

W ustawie z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2013.1440) prawo renty reguluje art. 57, który stanowi, że renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W niniejszej sprawie okolicznością sporną było to czy wnioskodawca jest w dalszym ciągu chociażby częściowo niezdolny do pracy.

Zgodnie z treścią art. 107 wyżej cytowanej ustawy prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności, lub jej ponowne powstanie.

Definicja niezdolności do pracy zawarta jest w art. 12 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który stanowi, że niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie, lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Przepis art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach stanowi, że częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Według ustaleń Sądu dokonanych na podstawie opinii biegłych psychiatry, psychologa oraz neurologa wnioskodawca wykazał, że jest częściowo niezdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji na okres 5 lat (liczonych od dnia 30.04.2012 r.). Powyższy stan jest wynikiem schorzenia padaczki, występującym lekkim upośledzeniem umysłowym oraz organicznym zaburzeniem zachowań

i emocji, które powodują, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy

i wykluczonym jest wykonywanie przez niego pracy zgodnej z dotychczasowymi kwalifikacjami piekarza. Biegli szczegółowo zanalizowali okoliczności związane z oceną niezdolności do pracy odwołującego i ich opinia jest w tym zakresie przekonująca. W świetle wniosków opinii Sąd uznał, że okres 5 lat

(od 30.04.2012 r.) na tym etapie będzie wystarczający, a po jego upływie możliwym będzie ponowna ocena stanu zdrowia odwołującego.

W związku z powyższym Sąd uznał odwołanie P. G. za uzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję przyznając odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres do dnia 30.04.2017 roku począwszy od daty wstrzymania wypłaty świadczenia.

SSO Anna Walczak - Sarnowska

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)